

Vážený pane biskupe,

Dovoluji si reagovat na Vaše vyjádření ohledně aktuálního očkování. Celý život pracuji ve zdravotnictví, posledních dvacet pět let v oboru klinické psychologie a psychoterapie.

Pochopila jsem, že jste nás věřící chtěl povzbudit, abychom se nebáli přijat a nechat se naočkovat morálně problematicky vyrobenými vakcínami. A jak říkáte, chtěl jste vnést světlo.

Snad máme všichni zkušenost, že Bůh si pro nás nepřeje nikdy zlo, byť ho občas dopustí. Když nám dává doporučení, příkázání, není to z nějakého Jeho rozmaru, ale chce nás ochránit před naším mnohdy svévolným jednáním. Často nechápeme, proč věci, které se nám zpočátku jeví jako samy o sobě dobré, nám Pán zapovídá. Stejně tak se může mnoha lidem jevit jako dobro nechat si vpravit do svého organismu fetální buněčné linie vzniklé odebráním buněk z těla uměle potracených plodů, za účelem léčby. Anebo jak nám sdělujete Vy – přijat toto jako menší zlo v případě, že jsme ohrožení na zdraví.

Dříve se v katolické církvi genetické inženýrství a genetické pokusy na lidech pokládaly za nedovolený zásah do Božího stvořitelského díla, z kterého v žádném případě nemůže vzejít dobro. Podobně to vidí i klasická medicína – genetická modifikace člověka je stále nepřípustná a pokud by se někomu něco takového podařilo, následky by byly s velkou jistotou děsivé, dříve nebo později fatální. Takové nebezpečné experimenty na zdravých lidech nebyly nikdy od dob Hitlera realizovány ani povoleny.

Zodpovědní lékaři, kteří stále ještě ctí Hippokratovu přísahu, nyní bijí na poplach, ale jsou umlčovánii cenzurou. Zůstalo jen několik málo odborníků, kteří se nebojí o tomto tématu říkat lidem pravdu, a to i za cenu jejich společenské dehonestace.

Už samotná podstata očkování je sporná. Z jakého důvodu nás

celosvětově chtějí politici, farmaceutické firmy, vlivní světoví magnáti – mecenáši výroby vakcín očkovat? (Všimněte si, že očkování nebyl nápad lékařů.)

Stále nám tvrdí, že záchrana života každého jednotlivého seniora je pro ně starostí číslo jedna. V tuto chvíli naříkají, že v minulém roce zemřelo ve světě na covid, anebo s covidem 1,7 milionů lidí, v průměrném věku 80 let. To, že podle statistik je každoročně násilným způsobem legálně ukončen život 44 milionům nenarozených dětí, to nevádí? Není to licoměrnost?

Takže co nás vlastně vede k tomu, že chceme ochotně svěřit těmto lidem do ochrany své zdraví a své životy? Jaký je vlastně smysl tohoto náhlého globálního očkování? Už nám toho navykládali hodně, nyní nám sdělují: **“Očkování neznamená konec pandemie“**.

<https://cnn.iprima.cz/ockovani-mohou-stale-chytit-koronavirus-a-byt-nakazlivi-nehrozi-vsak-vazne-prubehy-16168>

Velká očekávání vkládaná do očkování se pomalu rozplývají. Samotná vakcína nás opatření jen tak nezbaví. Jako hlavní problém se nyní ukazuje především skutečnost, že očkovaní lidé se pravděpodobně mohou virem infikovat a dále ho roznášet. Ten jim samotným sice nezpůsobí vážnou nemoc, ale mohou být nadále hrozbou pro své okolí. A to možná ještě větší, než kdyby očkovaní nebyli, protože se budou chovat s pocitem falešné jistoty.

<https://www.mix24.cz/rouscky-tu-budou-dlouho-rekl-prymula-duvodem-je-skutecnost-ze-ockovani-mohou-nakazit-sve-okoli/>

Takže tvrzení, že se mají nechat naočkovat všichni, i mladí zdraví lidé proto, aby ochránili své prarodiče, či zabránili pandemii, je nepravdivé. Jde o zneužívání altruistických hodnot, často z úst bohatě zkorumpovaných politiků, na které ale lidé slyší. A zvláště naklonění stát se obětmi tohoto citového vydírání jsou křesťané, opravdově milující své bližní. Vypadá

to, že jste je, pane biskupe, k tomu také povzbudil.

A tímto se už dostáváme do oblasti těžké psychologické manipulace, která od počátku šíření toho viru provází. Politici i mainstreamoví odborníci nás pomocí médií zastrašují, omezují v základních lidských právech, vydírají, cenzurují, zneužívají naši neinformovanosti o pravdivých skutečnostech atd.

Píšete: *“Každý člověk má povinnost pečovat o své zdraví, protože představuje vzácný Boží dar...”* Právě proto se žádný rozumný člověk nenechá dobrovolně očkovat něčím, co neprošlo relevantním vědeckým výzkumem, co bylo schváleno jen podmíněčně, u čeho výrobce udává extrémní množství závažných vedlejších účinků a za což zároveň výrobce oficiálně nenese žádnou zodpovědnost.

Citujete (asi volně) z instrukcí *Dignitas personae*:

*„Aby se předešlo veřejnému pohoršení, musí být jasné, že příjemce takové vakcíny nijak neschvaluje způsob, jak byla vyrobena, ...“*¹⁰

Toto tvrzení či postoj je z psychologického hlediska těžce rozporuplný. Pokud nejsem rozpolcená osobnost, nemohu zároveň něco neschvalovat a zároveň přijímat. Nemohu přece navenek něco odsoudit jako morálně nepřijatelné ve stavu svého vzniku a zároveň výslednou látku vnitřně akceptovat, přijat přímo fyzicky do svého těla, aniž bych s tím nesouhlasila, byť by šlo o spolupráci "pouze" materiální, vzdálenou a pasívní.

Jsou jistě v životě mezní situace, kdy člověk může stát před rozhodnutím, zda např. riskovat smrt svého dítěte, anebo mu takovou látku podat (viz *Dignitas personae*, 35). To už pak je věcí svědomí konkrétního člověka, čemu dá přednost - zda zdraví svého dítěte, anebo odmítnutí účastnit se konkrétního morálního zla. Ale nyní v takové situaci nejsme.

Lidé, kteří si v tomto chaosu doposud zachovali svou duševní integritu, vnímají takováto Vaše doporučení jako relativismus, odpovídající heslu "účel svěťí prostředky", anebo "zachraň se

jak můžeš".

A toto je už další téma: Odkud čerpáte víru, pane biskupe, že vakcíny jsou natolik bezpečné, nehledě na morální defekt některých z nich, že je můžeme v klidu přijat? Jste si opravdu jistý, že nevyvolají sterilitu, nebudou teratogenní, karcinogenní či jinak devastovat organismus?

A z hlediska logického si kladu otázku: Může nám Pán požehnat výsledek nějaké činnosti, kterou nám na začátku přísně zapověděl? Opravdu nemá pro nás aktuálně jinou variantu, než tu, že budeme v nějaké míře spolupracovat se zlem?

Cítila jsem povinnost Vám sdělit těchto několik myšlenek.

Ujišťuji Vás, že se za Vás i ostatní biskupy modlíme a vytrvale budeme přimlouvat, aby Vám Pán žehnal a vedl Vás na Vaší těžké cestě, aby Vám dal sílu, odvahu i pevné zdraví.

S úctou M. Luzarová